

Didis Potvinys Mississippi Pakra

Finansinis Kryžis
Meksikoje

Žada parduoti pasisavintus Bažnyčios turtus

MEXICO CITY. — Delei nepaprasto smukimo finansų despotas Calles susirūpinęs ir išleido dekretą paskirdamas Montes de Oca, išdo sekretorių, finansinių diktatorių.

Despotas Calles besišvaistydamas privedė šalį prie bankruto.

Sakoma, kad sulig to įsakymo gali būti parduos pasisavintus Katalikų Bažnyčios turtus.

Igaliotas diktatorius tariasi su bankomis, kad kaip nors išgelbėjus šalį nuo bankruto.

WRANGEL'IS ORGANIZUOJA
KAREIVIUS BALKANUOSE

BELGRADAS. — Baltųjų rusų generolas Wrangelis planuoja pradėti naują kovą su bolševikais. Smarkiai organizuoja kariuomenę ir kurį ją mano siųsti dar tikrų žinių nėra. Spėja, kad siųs į Kiniją ir ten pradės kovą prieš bolševikus. Jis prisipažįsta, kad dabartiniu laiku jo kareiviai yra pasisklaidę įvairiose Balkanų šalyse, bet reikale jis galės skubiai sušaukti į vieną dielį būrį. Tai tas pats Wrangelis, kuris 1920 metais kovose su bolševikais buvo sumuštas.

Wrangelis sugrįžo iš nežinomų vietos ir aplankė savo kareivių stovyklą netoli Belgrado, bet jis ten praleido tik valandą laiko. Apžiūrėjo kareivių namus ir pasikalbėjo su karininkais.

SOFIA. — Wrangelio karininkai susinešė su apie 9,000 kareivių buvusių netoli Bulgarijos sostinės ir išvažiavo, bet kur dar nežino.

BUS PRADETA PLUKDYTI
NEMUNO MIŠKAS

KAUNAS, IV-5 (E.). — Pereitos savaitės galė į užsienių reikalų ministeriją kreipėsi p. Walstad, anglų bendrovės "The International Pulpaud Chemical Co. Ltd. London" atstovas, su prašymu leisti plukdyti Nemunu apie 100,000 kietmetrių miško, nupirkto Lenkijoj. Užsienių reikalų ministerija atsakė, kad tranzitinio miško Nemunu plukdyimą reguliuoja vyriausybės paskelbtos dar pereinamais metais taisyklės, o plukdyimą tvarko ir prižiūri susisiekimo ministerija. P. Walstad platesnių informacijų gavo iš vandens kelių valdybos. Gautu atsakymu ir informacijomis jis buvo patenkintas ir balandžio mėn. 2 d. išvyko padaryti pranešimą savo bendrovės valdybai.

DAR VIENA ORGANIZACIJA
LENKYBEI SKLEISTI

Šiomis dienomis Vilnių susiorganizavo katalikų kunigų sąjunga "Unitas," kurios valdybą įėjo pralotas Liubianiecas, kanauninkai: Zebrovskis, Maciejavičius ir Bojaruniecas (endekai). Sąjungos statute nemaža vietos pavesta lenkybei.

AUTOMOBILIŲ 332 KILOMETRU
PER VALANDĄ

Garsus anglų automobilų lenktynininkas majoras Seagrave pastatė naują pasaulio rekordą su savo 1000 PS Sunbeam motoru. Jis padarė per valandą 332 kilometrų, arba kiek daugiau kaip 200 mylių arba 92,5 metro per sekundą. Kai jis lėkė savo automobiliu pro žiūretojus, jie nieko negalėjo matyti: pro juos slinko tartum kai kokia šmėkla. Tik jam sustojus smalsuoliai galėjo jį matyti.

PANAIKINAMA LIETUVOS
ATSTOVYBĖ PRIE TAUTŲ
SĄJUNGOS

Vyriausybės nutarimu, likviduojama nuolatinė atstovybė prie Tautų Sąjungos.

Banditai supleškino
traukinį

MEKSIKOS MIESTAS. — Banditai užpuolė Guadalaros — Meksikos miesto traukinį, jį padegė ir išžudė daug nekaltų žmonių. Despotas Calles pasinaudodamas tuo barbarišku darbu puolė Katalikų Bažnyčios dvasiškį ir bauriausią apšmeižęs įsakė šešioms vyskupams apieisti šalį. Juos įtarė turinčius ryšį su tuo barbarišku banditų darbu.

Tai begėdiškas despoto valdžios šmeižtas ir skaudus įžeidimas katalikų.

MEKSIKOS VYSKUPAI UŽGINA PRASIMANYMUS

MEKSIKOS MIESTAS. — Arkivyskupas Ruiz Flores episkopato vardu pareiškė, kad prasimanymai būk katalikų kunigai dalyvavę užpuolime traukinio yra be pagrindo ir Katalikų Bažnyčia su tuo jokio sąryšio neturi.

Japonietė sufragistė Oushigawa, kalba masiniame susirinkime, Shiba parke, Turkijoje. Ji ragina valdžią bausti tuos viršininkus, kurie kelia riaušes Kinijoje. Apsiginklavusi policija daboja tvarką.

Lenkija pažabojo spaudą

PREZIDENTAS NESIKIŠI
VALSTIJOS REIKALUS

WASHINGTON, D. C. — Praneša generalis prokuroras Coolidge pareiškęs, kad tas Coolidge apreiškęs, kad jis nesimaišys į pasmerktųjų Sacco ir Vanzetti su valstija reikalus.

GAISRAS SUNAIKINO VIRŠ
1,000 NAMŲ

LONDONAS. — Praneša, kad Kanazavos imeste kilo didis gaisras. Daug žmonių žuvo liepsnose. Tūkstantis namų virto pelenais ir griuvėsiais. Padarė žalos už apie pustrčio milijono dolerių.

JAPONIJA APTAKSUOS
KANARKAS

TOKIO. — Japonijos gyventojai turi mokėti taksas už sunis ir automobilius, tabaką, druską, šnapsą ir beveik už viską, ir dabar planuoja apdėti taksais kanarkas ir kitokius paukščius.

Klysti gali kiekvienas, pasilikti prie savo klaidų — tik tai beprotis. — Cicero.

BAISI EKSPLOIZIJA

Žuvo daug darbininkų

DETROIT, Mich. — Bal. 23 įvyko Briggs dirbtuvėje eksplozija. Iš 2,000 darbininkų dirbusių tuo laiku žuvo apie 100 darbininkų ir daug sužeistų. Nuo eksplozijos užsidegė dirbtuvė ir apylinkės gyventojai turėjo išsikraustyti iš namų. Eksplozijos priežastis dar galutinai neišaiškinta. Sako, nuo elektros susisiekiusios su sprogtamąja medžiaga.

SUARESTAVO 26 RUSUS
ŠNIPUS

MASKVA. — Praneša, kad suarestavę 26 rusus tarnavusius Rumunijos armijos šnipų organizacijoje Karkove, Ukrainoj. Sako, kad jų tikslas buvęs pranešinėti žinias, kad pasekmingiau prisiruošus sukėlimui kontrevoliucijos.

KERŠTAS ŽYDAMS UŽ JŲ
PRIESPAUDĄ

Maskvoje komunistų teismas priteisė telegrafistai Meščeriakov'aitėi 6 mėn. kėlimo už kerštą žydams. Mat, ji žydams telegramas savaip pertaisyavo. Pav. telegrama į Odesą p. Rotšteiniui buvo tokio turinio: "Gyvenu gerai, linkiu viso gero — Moizė." Telegrafistė pasiuntė ją perdirbusi: "Labai sergu. Vos gyvas — Moizė."

Kitą telegramą: "Visi sveiki — Dovidas," telegrafistė perdirbo ir pasiuntė: "Povojingai sergu — Dovidas."

Dar vieno žydo telegrama: "Sekasi kuo puikiau, geseftas geras, kaip niekumet — Leiba." Telegrafistė vėl perdirbusi pasiuntė: "Gyvenu labai blogai, sunkiai sergu, esu prie mirties — Leiba."

VARSUVA. — Lenkijoj įstatymais uždrausta vaikams pardavinėjant laikraščius padaryti ištraukas iš karščiausių žinių ir šaukti ir taipgi laikraščių leidėjams užginta dėti atgalvius didesnius negu per vieną kolonumą.

Seime buvo inestas spaudai paleigimui bilis, bet diktatorius Pilsudskis pasirūpino tą bilį numarinti ir sušaukęs vėl seimą dar smarkiau suvaržė spaudą.

Sulig dabartinio Pilsudskio patvarkymo laikraščiai gali būti konfiskuoti žemojo teismo pritarimu, t. e. jokio tardymo.

Kiekviena laida turi būti pristatyta cenzoriui ir pasirašyta atsakomingo redaktoriaus ir laikraštis, kuris bus baustas du kartus, trečiu kartus bus visai uždarytas.

Ne tik redaktorius gali būti baudžiamas kalėjimu, bet ir leidėjas už idėją priešingą straipsniui arba žinią. Laikraščiai priverstinai turi dėti valdžios atsakymus ir pareiškimus.

Tai bent cenzūra. Matyt Pilsudskis, kaipp socialistas pripažįsta spaudos "laisvę," taip kaip ja pripažįsta Sovietų bolševikai.

AKLAS IR KURČIAS PAGYJO
NUO SPINDULIŲ

LONDON. — Sulig Nottingham Saulės spindulių Klinikos pranešimo, tai ultravioletiniais spinduliais išgydė aklą ir kurčią. Bet tokių atsitikimų mažai būna. Virš 50 ligonių sergančių miego liga gydomi ir beveik visi šiek tiek pagerėjo. Taipgi keletas pasveiko nuo vėžio ir kitų neįgydomų ligų.

RAUDONASIS KRYŽIS

Apie 200 žmonių žuvo

MEMPHIS, bal. 23. — suvirš 8,000 ketvirtain tūkstančius namų.

Skaičius žuvusiųjų ant kiek buvo galima sušiu viso apie 200 žmonių, kurie žuvo, kuomet Winterville.

Miestelis Greenville žius pasiuntė skubią pagalbą.

Apie tuzinas miestelių teritorijos apsemtos.

Prezidentas Coolidge ventojus aukoti Raudonojo Kryžiaus tarmos nukentėjusiųjų žmonių.

SOCIALISTAS PRIE
SOCIALISTŲ

Gavo 30 metų kalėjimą

RYMAS. — Socialistas tovas Zaniboni, kuris nužudė socialistą-filosofo Mussolini, buvo teisiškai pasikėsiniama ir nubaudyta dešimtimis metų.

23,000 ŽUVO NUO AUTOMOBILIŲ
BILIŲ 1926 METAIS

Jungt. Valstijose per reitus 1926 metus automobilių užmušė 23,000 asulig Aetna Life Insurance kompanijos apskaitliai. Tai pakilo 5 nuomimiečių vienus metus.

Iškilmos

NORWOOD, Mas. — Balandžio 24 d. vietos pijonys suruošė puikiai riene pagerbimui savo no jo 20 metų kunigų sukaktuvėse.

Dalyvavo iš visos apskrės svečių, dvasiškai ištįskiai.

Toastmasteriu buvo Kudirka. Kalbėjo kun. K. Urbonavičius. S. K. Bostono, Jonaitis iš Šygos, F. Juras, J. Šyga, klerikas F. Norbutas ir sai jubiliejaus V. K. kūnas.

Iš svietiškių kalbėjo draugijų ir kuopų atstovai ir šiaip vietinių rapijonys. Visų kalbų nukreiptos į klebono k. Taškano nuveiktus o ne tik Norwood'e, bet su visuomeniniuose d. se. Linkėjo ilgaiatsių. Negalima praleisti žymėjus, kad kun. Tai yra didis patrijotas,

[illegible]

DARBININKAS

(THE WORKER)

Published every TUESDAY and FRIDAY

by

JOINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATION OF LABOR

Entered as second-class matter Sept. 12, 1935 at the post office at Boston, Mass. under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of October 3, 1917, authorized on July 12, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: **UNITED STATES AND POSSESSIONS**
Single copy \$4.00
Six months \$24.00
One year \$48.00
FOREIGN COUNTRIES
Single copy \$6.00
Six months \$36.00
One year \$72.00

"DARBININKAS"

300 West Broadway South Boston, Mass.
Telephone South Boston 0630

Pailsome, ar Pasenome?

Tenka girdėti kaskart daugiau nusiskundimų, kad glebėsimas "Veikimo" arba visai mažai, arba nebėra. Mėginama išsiaiškinti "ūpas..." be pasekmių. Kovojuose, paskui dirbome... o dabar, kas? Sustingome? ar pasenome?..

Pirma buvo gyvybė, kova ir poezija. Kovojuose kaip vaikams... mėtėme į kitių sniego gabalėlius. Sniegas tirpo, bet turėjome "lots of fun" ir jautėme, kad gyvename. Tai buvo žiūpavimo laikas — vaikiški laikai, — bet energijos netrūko. Žaidėme kaip vaikai. Ateitės nerūpėjo.

Prasidėjo pasaulinis karas. Jaunatvės syvai užtrūko. Mes pradėjome augti ir "daužyti" o Lietuva-Motinė susirgo. Surasė ji mums savo "gromatą" ir pasiuntė per nevykusį "pašto" Vileišį. Atvežė jis tą mūsų Motinės laišką. Verkdami sušėmome "pašto" ir klijome jai savo skatikus, bet "pašto" panorėjo "viziatių" savo partijai. Negavo. Bet skriauda buvo padaryta. Mes skaudžiai užsivylėme... ir atlyžome.

Anais laikais pinigų mums netrūko, bet dar daugiau turėjome Tėvynės meilės ir išsilgimo, begalinio išsilgimo, noro jai padėti. Tos meilės stygos įtemptos buvo mūsų krūtinėse, bet ant jų paskambino... ne artistai. Tie, kurie galėjo paimti mūsų milijonus Tėvynei, nemokėjo klabin' mūsų širdžių; tie, kurie išgavo juos iš mūsų biznių, prašėdavo juos ir patys tapo arba vagimis, arba ubagais; daugiausia gi parodė, kad tarp mūsų buvo tik nachališki žioplai. Taip pasibaigė mūsų "oficialis" Tėvynės šelpimas ir mūsų "lietuviškas" biznis... galalingu maršu.

Imigracija prisidarė. Palikome nuo Tėvynės-Lietuvos izoliuoti. Lietuvių syvai — imigrantai — sustojo plaukė į mūsų tėvines žemaites. Kaipio lietuviai susidūrė su laiko ženklų pailga, geležinkelio ženklus: stop, look and listen!

Stop! Sustok! Žiūrėk, kur eini. Jau neužsimoka peštis. Jau pradėti senti ir mirties šmėkla jau nebetoli. Look and listen! Žiūrėk ir klausykis, kaip amerikizacijos banga aršiai ir grąšina tavę ir tavuosius praryti.

Retas senis yra entuzijazmo kupinas matydamas mirtį priartinant. I ateitį jis žiūri per testamentą.

Pasenome. Mūsų entuzijazmas išsėjo, arba, tiksliau sakant, tapo užmūštas. Laukėme naujo įkvėpimo iš Tėvynės, bet tenai tegausime tik įkvėpimo... peštis, bet peštis jau nebeuorime. Seniau mūsų laikraštis be karštų peštynių buvo nepasomas. Dabar tik "Laisvė" pešioja, jos žodžiais tariant "malavirių", "Naujienas" ir "Keleivį" ir susilaukia tokių pat atsakymų. Mat tie laikraščiai niekaip negali nuspręsti, kūrį iš jų yra "istinio socialistinės" gazeta. Jiems "vturavoja" špinu, užkimsiu balsu "Sandara" ir "Tėvynė".

Sakoma, kad žmogus, kol jaunas, gyvena ateitimi. Kuomet pradeda gyventi praeitimi, yra tai ženklas, kad jau ima senti. Bet kuomet jis pasižiūri į ateitį per testamentą, tai jau rengiasi mirti.

Atėjo jau laikas, kad mums ateiviams tenka žiūrėti į ateitį per testamentą. Pasenome. Seno entuzijazmo nebeatgaivinsim. Kaip matosi, neįkvėps mums jo iš Lietuvos, nes turbūt greit jie tenai nustos peštis.

Ar nuleisime rankas ir nieko neveiksime? Ne! Niekuomet! Mėrėsimė, kiek galėdami. Tik nedarykim klaidos ir nelaukim grįžtant seno entuzijazmo, nes jis nebegrįš. Jei laukim jo grįžtant, nesuveiksime nieko. Raginu ir "ūpo sukėlimo" laikai pražuvo ant visados. Pripuolamas savanorių "pasivėnimas" ir darbas vaisyti nebeįduos. Jei norime ką nors nuveikti, turime pasinaudoti amerikoniško biznio metodais.

Vyriausias klausimas, į kurį mes ateiviai turime atsakyti yra tas: ką mes savo testamente užrašysime Lietuvai ir mūsų laikams čia Amerikoje? Į šiuodu klausimu turime atsakyti greitai, teigiamai ir bižniškai, ne žodžiais, bet darbais.

Tironų Kelias

Nė vienas tironas nėra pasigyręs, kad jis persekioja žmones dėlto, kad jam taip patinka. Kiekvienas ieškojo pasiteisinimo. Romos cezarai kankindami krikščionius sakėsi norį apsaugoti Romos imperiją nuo pražūties. Jie irgi "saugojo imperijos konstituciją" nuo krikščionių "užpuolimų" primetinėjo krikščionims bauriausius nusikaltimus.

Lygiai tokius pat pasiteisinimus girdime šiandien iš modernio tirono, Meksikos prezidento, Calleso. Retas tironas tegrėbė gerai tvarkyti šalį ir tai tik neilgam. Tironai iš savo gundos nepasiteisina ir pasipriešina ir suiruta. To patalaukė ir Calleso tironiška valdžia. Visuose Meksikos pakam-

Laiskai i Redakcija

(Redakcija nesitūpinet sutinka su nusišonėmis reikšmėmis šiame laiške ir neima už jas atsakomybės)

"Darbininko" Redakcija: — Matydams "D-ko" kaiku-rių žmonių išsiskėmus kas link naujų bendradarbių skyrių įvedimo "D-ko", įkiu, kas bus ir man leista išreikšti keltą minčių šiuo klausimu. S. Bugnaitis labai aiškiai nurodė 29-me "D-ko" numerio rašymo formą. Aš tą p. Bugnaitio nurodymą paremiu. Korespondencijų bei straipsnių rašymas po slapyvardė buvo tik tuomet reikalingas, kuomet rusų valdžia persekiojo lietuvių spaudą ir kišo rašytojus į kalėjimus be jokios kaltės. Dabar rašytojams toks pavojus negresia, ir kiekvienas, kuris nori bei myli rašyti, turėtų būti priimtas į bendradarbių skyrių. Redakcija turėtų visai panaikinti slapyvardes nepaisant, kas rašo. Tuomet galėtume tikrai sakyti, kad mes esame teisingi, ir anot Redakcijos pareikšimo galėtume daugiau namie peštis, ne kad per laikraščius.

Kas link trumpiamo ir minties išskiepimo korespondencijose, man atrodo, kad tame Redakcija daro didelę klaidą. Todėl ką gi gelbes laikraščiu toji bendradarbių dangybė, jei kiekvieno rašinys bus ištemptas ant vieno kurlapio? Ir kam gi dar šauktis tie bendradarbiai į pagelbą? Išrodo vien tik

pajunkimas. Tokie atvejai Redakcija pati turėtų pripildyti laikraštį ir ligi kokį iškeptą blyną su viskiais "baking powderiais" padėti ant stalo, tegul skaitytojas, kas nori. Žiti, tokius žposus krešti gaminti vien tik privatinio laikraščio leidėjas, bet mums darbininkams, tokie skanumynai labai greit prisivalgys.

Kas link klausimo, kokie raštai būtų "D-ko" tinkamesni, tai tas irgi keistas klausimas. Argi jau mes pamiršome, kas "D-ko" užlaiko, kas juoni turi naudotis ir kokiam tikslui šioji organizacija sutverta. Man rodos, kad, pažvelgus į praėjusios organizacijos gyvavimo laiką, pamatysime, kad organizacija buvo pakilusi, kada apsilpus. O tas viskas buvo vien tik organo gyvume, kuris kėlė ūpą patikose organizacijose. Aš manau, kad atsisiras daug organizacijos narių, kurie pareikš savo mintis. Tuomet bus matoma, ko "D-ko" palaikytojai nori susilaukti tolesnėje ateity.

A. Padegimas

Cleveland, Ohio.

Redakcijos pastabos. Ponas

A. Padegimas savo laiske iškeilia keletą klausimų, kurių išaiškinimas bus naudingas vi-

pinose siauriau mažes ir didesnes revoliucijos, bet Calles pasiūkia aklas ir nesustabdo persekiojimų.

Neapsakoma baisenybė įvyko Meksikoje pora dienų atgal. Ant pasakierinio traukinio tarp Mexico ir Guadalupe užpuolė banditai-revoliucionieriai išždė kareivų sargybą ir nužudė apie 50 niekam nekaltų keleivius. Uždegė traukinį ir šaudė į li-pantičius per langus pasakierius. Kiti gyvi sudėję traukinį.

Calles persekioja Katalikų Bažnyčią didžiausiu žiaurumu. Tai baisenybė įvykus ką jis sako? O gi, kad tai yra katalikų vyskupų darbas! Girdi, trys kunigai tiems banditams žmogudžiams vadovavę, gi vyskupai jiems tai paliepe! Igal nelaukdamas jis ištrėmė iš Meksikos du arkivyskopus ir keturius vyskupus. Nėra mažiausios abejonės, kad tas šmeiktas yra tiek pamatuotas, kiek buvo pamatuoti apkalbinimai pirmųjų amžių krikščionių, būk jie valgė savo susirinkimuose kūdikius. Taip mat tuometiniai pagonys suprasdavo komuniją.

Melagiams patiki, kol jie ne perdaug meluoja. Calleso propagandai nieks jau nebetiki. Katalikai Meksikoje tuotarpu kenčia, bet jie žino, kad cezarų imperija buvo kurkas galia-gesnė už Calleso klia, o jos nebliko nei pėdsakų. Ne kitoks galas laukia ir Callesą.

Katalikų Bažnyčia neįveikiama.

ATSITIKO...

Vienamė Lietuvos sodžiuje nesena gyveno ūkininkas Jonas Šapas. Jis-turėjo nemaža žemės ir ūkį neblogai tvarkė. Būdamas jaunas, jis buvo dievobaimingas vyras: tada jis nė suprasti negalėjo, kaip galima gyvenime būti bedieviu. Baigęs rusų laikais liaudies mokyklą, jis ėmėsi lietuviškų knygų. Be galo mėgdavo skaityti. Jis skaitė visas knygas ir laikraščius, kurie tik jam į rankas patekdavo. Skaitė jis ir tokius raštus, kurie šmeižia ir žemina kunigus, skaitė apie Bažnyčios "nedorybes", skaitė, kad žmogus esąs gyvulus, skaitė, kad Dievo nebreikia, — nes ji kunigai prasimanę. Dar jis turėjo ir savo paties sąskaitų su parapijos klebonu, kūrį jį tėviškai įspėjo, kad jis mestų šalin skaites tokius dalykus. Šapas supyko ant kunigo ir užsikirto. — "Aš galiu ir be kunigo, ir be Bažnyčios gyventi!" Ir jau nuo to laiko į bažnyčią nebesilankė. Žodžiu, jis tapo "pažangus", "susiipratus", "tikras demokratas" — o kunigus — jei tik būtų imanę, būtų iš karto visus prarijęs. Pagal savo pažin-ras jis ir savo šeimyną perdirbo. Įtikino žmoną ir vaikus, kad Dievo nesama, o kunigai esą didžiausi nedorėliai. Du savo vaiku dar buvo pakrikštydines, o trijų jaunesniųjų nė krikštyti ne-leido.

To dar Šapai negana. Jis pradėjo skleisti bedievybę ir savo kaimynų tarpe. Būdamas iškal-bingas, daug skaites ir sumanus, jis greitai iči-

siems "D-ko" skaitytojams.

1. Slapyvardė labai retai tē-ra reikalinga. Slapyvardė yra visai nereikalinga aprašant įvykius, jei rašytojas netikina meluoti. Jos vartojimas pa-pdo, kad rašytojas yra arba be-lis, arba nori ištraipyti fak-tus ir atsakomybę už tai pri-magti Redakcijai. "D-ko" Re-dakcija yra jau pareikšusi, kad netalpins korespondencijų kritikuojančių ir užgauliojan-čių asmenis, jei rašytojas po-ja nepasirūšo savo tikros pavar-dės. Dar sykį tą pakartojuame: nori kritikuoti — pasirašyk ir paduok antrašą. Be to netilps.

2. "Kuris nori bei myli rašy-ti, turėtų būti priimtas į ben-dradarbių skyrių." Toli gražu nevisuomet! Ne kiekvienas, kūr nori bei myli batus siūti, yra batusiuvis, o ką ir bekalbėti apie norinčius rašyti! Gerų no-rų neužtenka; reikia dar mokė-ti. Jei talpinti viską į laikraš-tį, ką tik kas parašo, tuomet redaktorius nereikalingas, bet tai jau bus nebe laikraštis, bet jovalas blogesnis net už "San-lę".

3. Korespondencijų trumpi-nimas ir minties išskiepimas. Ne redakcija privalo taikintis prie korespondentų, bet kaiku-rie korespondentai turi priau-ginti prie redakcijos. Tuomet tik jų korespondencijos tilps taip, kaip parašytos. Kol tas įvyks, redakciją yra priversta jas per-siainėti, trumpinti ir "mintis iškreipti." Jei korespondento mintys važiuoja piktumo ir keršto vėžėmis, priseina tas juodas jo mintis iš pagiežos vė-žiu "iškreipti" ir sutrumpinti. Tas, žinoma, korespondentui labiausia nepatinka, nes jam kaip tik tai ir turėjo savo ne-vydonui igelti! Yra korespon-dentų, kurie taip netaisyklin-gai parašo, kad tiesiog nežinai, ką jie nori pasakyti. Talpinant jų korespondencijas priseina ne iškreipti, bet sugaudyti ir atpauinoti jų mintis.

Trumpinti korespondencijas būtinai reikia, kuomet kores-pondencijoje pilna žodžių, bet mažai minčių. Pav. ką darysi su tokia korespondencija: Bu-vo surengtas vakaras. Vedėjas buvo Baltras. Jis atidarė vaka-rą su prakalba. Prakalba vi-siems labai patiko. Visi plojo. Paskui dainavo Magdė. Jos daina visiems patiko. Visi plo-jo. Paskui eilės pasakė maža Onutė. Jos eilės visiems pati-ko. Visi plojo. Paskui dainavo

Lietai viai yra išsiblaškę po visą pasaulį. Laiks nuo laiko gauname žinučių, kad kažkur jie labai skursta, girdime bal-sų: gelbėkit, nes papulsim ver-gijon. Žinoma, mes negalim slepti jų balsų ir jų neslepiame, bet to dar neužtenka. Reikėtų dėti pastangų užmegsti tam-presnius ryšius tarp Lietuvos ir visų po pasaulį išsiblaškiu-sių lietuvių "D-ko" turėtų turėti nuolatinius korespon-dentus tokiose šalyse, kaip pav. Brazilija ir Argentina, kurie

Dr. J. Walter Fewkes, viršininkas Amerikos etnologijos biuro, Smithsonianijos instituto, Washingtono laiko parodymui puikų priešistorini Indijonų molini puodą, kuris buvo rastas arti Mesa Verde, Colo ir kuris kaip apskaitoma yra 1000 metų senumo. Dekoracijos iš vidaus puodo paduoda pasaką lygią Orphens legendai iš Graikijos mythologijos.

Raulas. Jo daina... paskui Jo-nas... paskui Jurgis, Kazys... choras... ir tt., ir tt. kartoja ir kartoja vis tą patį. Jei tokią ko-respondenciją talpintum taip, kaip parašyta, tai užimtų bent pusę laikraščio puslapio. Tuo-tarpu čia tik viena mintis tėra ir gali būti išreikšta vienu ar dviem sakiniiais.

4. "D-ko" Redakcija niekuo-met neklaušė savo skaitytojų, kas "D-kui" tinka ir kas ne-tinka. Redakcija pati tą gerai žino. Redakcija tiktai atsiklau-sinė skaitytojų, kas jiems labiau patinka. Mums rūpi žinoti skai-tytojų ūpą ir ko jie labiau no-rėtų "D-ko" pasiskaityti. No-rėtumėm daugiau apie tai už-girsti.

"Darbininko" Redakcija: —

Lietuviai yra išsiblaškę po visą pasaulį. Laiks nuo laiko gauname žinučių, kad kažkur jie labai skursta, girdime bal-sų: gelbėkit, nes papulsim ver-gijon. Žinoma, mes negalim slepti jų balsų ir jų neslepiame, bet to dar neužtenka. Reikėtų dėti pastangų užmegsti tam-presnius ryšius tarp Lietuvos ir visų po pasaulį išsiblaškiu-sių lietuvių "D-ko" turėtų turėti nuolatinius korespon-dentus tokiose šalyse, kaip pav. Brazilija ir Argentina, kurie

nušviestų lietuvių padėti tenai, praneštų apie jų draugijas, e-konominę padėtį, kokius laikra-ščius gauna ir t. t. Reikėtų gal susižinoti su Kumiške "Emi-grantams šelpti draugija" ir gal čia sutverti panašią drau-giją. Tuo reikalu turėtų susi-rūpinti ypač "D-kas" ir gal pasisiekti suinteresuoti šiuo klausimu mūsų organizacijas. Antras klausimas, kuriuo rei-kėtų susidomėti, yra Lietuvos darbininkų varginga padėtis. Mūsų nusišiti dolerukai paten-ka į žydų rankas. Žydai išga-bena juos į Vokietiją ir įveža į Lietuvą daug nereikalingų pre-kių: šilkų ir kitokių mažos ver-tės skarnalų ir blizgučių. Dar-bininkams iš to uždarbio nėra. Jie skursta ir yra priversti va-žiuoti į svetimas šalis. Ištautė-jimo banga baigia jau užlieti mūsų išeiviją ir neužilgo dole-riai sustos plaukė iš Amerikos į Lietuvą. Tuomet Lietuvos darbininkams bus dar sunkiau. Pabuskim!

Antanas Zukauskas

Detroit, Mich.

"Senas pasakymas, jog mo-kydami kitus, patys mokomės, niekur geriau nėra patikrina-mas, kaip ten, kur patys moko-me save." (Dinteris)

kino kitus. Netrukus beveik visas jo sodžius bu-vo bedieviškas. Kunigas kalėdodamas turėdavo aplenkti tą sodžius, nes girdėdavo grąsinimų, kad sodžiuje žmonės nori jį užmušti.

Taip tat dalykai tęsėsi gana ilgai. Tačiau lai-kas vykdė savo uždavinį: jis uždėjo Šapai ant pe-čių šešių dešimtų metų našta ir skubinau stūmė jo gyvenimą prie galų.

Buvo šalta žiema. Jonas Šapas persišaldęs susirgo. Ilgai gulėjo jis lovoj, lankomas gydyto-jo, ir laukė, koks bus ligos galas. Dabar jis turė-jo laiko, pagalvot apie žmogaus gyvenimą ir jo galą. Jam pasidarė gaila to amžiaus, kurį jis praleido bedievyystėje, — jis jaučia, kaip jį pa-ima baimė tik pagalvojus, kas bus po mirties, o kažkoks ilgesys Dievo, su kuriuo jis gyveno jau-nystėje, nuolat verčia jį svarstyti savo padėtį.

Bet kaip jis dabar grįš prie Dievo, kurio ne-kentė, kaip jis kvies kunigą, kurį tiek kartų drau-ge su vaikais keikė? Jis nedrįsta išsyk vaikams apie tai nė užsiminti.

Vieną kartą jis pradėjo nedrąsiai savo vaikus bandyti:

— Vaikeliai, jei aš humirčiau, kur jūs mane palaidotumėt?

— Palaidosime tave, tėti, geriausia čia pat mūsų sode po obelimi, — atsakė vyresnysis, pa-sitapęs su kitais vaikais.

— Ne, vaikeliai. Vis tik būtų gera, kad šves-toj žemelė būtų palaidotas...

— Tėti, kas tau į galvą atėjo? Juk bažnyčios kapai tėra tiems, kurie tiki į Dievą ir laikosi ku-

nigų-dykaduonių skverno. Mes netikime, ir to-kių dalykų nepripažįstame. Palikime kapus tiems, kurie senų prietarų laikosi...

— Ne, vaikeli. Vis tik būtų geriau pašven-tintoj žemelėj išlėtis...

— Nesulauksi to iš mūsų! Mus išmokei at-mesti senus prietarus, — mes už tat esam dėkin-gi. Nereikia mums nė švestos žemės. Palaido-sime sode po obelimi.

Senis suprato, kad jis veltui spirsis. Tačiau liga eina smarkyn, karštis pasikartoja, kūnas silpsta, gyvybė nuo jo tarytum bėga. Taip jaus-damas, senukas stačiai pareikalavo:

— Vaikai, parvežkit man kunigą.

— Tėti, ar tu iš proto išėjai! Mes kunigus keikėm ir keiksim. Visą sodžių padarėm neti-kinti. O dabar jam kunigo reikia. Nesulauksi, kol mes gyvi esam.

Tėvas nutilo. Vaikai jį pradėjo saugoti, kad kartais jis nepaprastų kaimynų kunigo parvež-ti. Bet ir kaimynai buvo bedieviai.

Tačiau senukui būtinai reikėjo kunigo: jis norėjo numirti, kaip žmogus katalikas. Todėl vieną naktį jis pastebėjęs, kad jo vaikai sumigo, atsikėlė iš lovos, apsisautė antklode, įsispyrė basnirėia ir klumpius ir išėjo į kitą sodžių. Ke-lias užpuštytas, šalta. Ligonis nieko nepaiso. Svyrudamas ir parpuodamas jis nuėjo į kitą so-džių ir atidaręs vieno namų duris, įgriuvo į trū-bą ir prarado žadą. Visa šeimyna su nusiste-bėjimu žiūrėjo į pažįstamą bedievi. Atgaivino jį ir paguldė į lovą.

Doc. Kan. J. Tomas

VYSKUPAS KAZIMIERAS PALTAROKAS

Linkuvietis Kazimieras Paltarokas gimęs 1875 m. spalio 10 d. Taigi dabar eina 52-rius metus. 1889-1894 m. mokė Mintaujoje, vokiečių gimnazijoje, 1894-1898 — žemaičių kunigų seminarijoje Kaune, 1898-1902 m. — kunigų akademijoje Petrapilyje ir išėjo ją su teologijos magistro laipsniu. Kunigų iššventes kovo 9 (22), taigi jau prakunigavęs yra pusę amžiaus. Būdamas paaugumi, matė darnų jo gyvenimą, uolų darbštumą ir ypatingą palinkimą sistemingai dirbti pastoracijos darbą. Iš pat pradžių, ligi tik buvo paskirtas mokyklų kapelionu ir parapijos vikaru Liepojoje (1902), kun. Kazimieras pastoracijos tikslą pasirenka tuo vienu viso savo gyvenimo tikslu. Ima šviesti auklėti jaunuosius ir šiaip jau tikinčiuosius Rymo katalikų religija ir nuo to jau nebeatlyžta per visą savo amžių. Tai gyvu žodžiu.

Kai 1926 m. balandžio 5 d. buvo įsteigta Lietuvos bažnytinė provincija iš penkių vyskupijų ir Klaipėdos prelatūros, visi vienu balsu spėjo vieną vyskupiją teikiančią valdyti žemaičių katedros kapitulos gremialiam kanauninkui Kaz. Paltarokui. Neapsiriko ir paskui niekas netarė prieš tai nei pusės žodžio: taip turėjo būti; tai patvirtino ir anos didžiulės minios, kurios su nepaprastu džiaugsmu dalyvavo iškilnėse, gegužės 30 d. sėdant jam savo sostan. Jo čia laukia iš pat jaunų jo dienų, greit, per visus anuos 25-rius metus, nes nuo pat pradžių savo kunigavimo kun. Kazimieras ėjo tiesiai į vyskupo sostą. Absurdiška būtų manyti kun. Kazimierą iš pat pradžių turėjus vyskupišką programą. Ne sunkiausiai sergas megalomanija jaunas kunigas neturi tokių ketinimų; jis paprasto kunigėlio nereikalaujama tokių plačių užsimojimų, kaip iš paprastojo eilinio kareivio — sva-

joti, kad taps generolu. Dvasiskajame pašaukime esą antrap: kas labai nori iš kulti vyskupu, niekada ne iškilas. Į vyskupo kelią tiegia darbai, pati kandidato gyvenimo tvarka, tinkamas pasiruošimas, o ne užgaidos, ne tūšias garbės troškimas, tūšias pasidžiaugimas titulu.

Kun. Kazimierą Paltaroką vyskupu būsiant spėjo kiti, kurie, iš šalies stovėdami, matė darnų jo gyvenimą, uolų darbštumą ir ypatingą palinkimą sistemingai dirbti pastoracijos darbą. Iš pat pradžių, ligi tik buvo paskirtas mokyklų kapelionu ir parapijos vikaru Liepojoje (1902), kun. Kazimieras pastoracijos tikslą pasirenka tuo vienu viso savo gyvenimo tikslu. Ima šviesti auklėti jaunuosius ir šiaip jau tikinčiuosius Rymo katalikų religija ir nuo to jau nebeatlyžta per visą savo amžių. Tai gyvu žodžiu.

Cia mums bus įdomiau pasislyti literatikiški kun. Paltaroko gabumai, jie įvedė jauną auklėtoją į plačią vagą, kuri palietė ne tą vietą, žemaičių vyskupijos kampelį, Liepoją ar Surviliškį, bet perėjo per visą Lietuvą. Kun. Paltarokas moko žodžiu, šian ar ten būdamas, o jo mokymą girdi visi kiti pakraščiai, nes ką gyvu žodžiu pasako, tą esti pirma ar paskui ant popieriaus surašęs ir kyngomis plačiai paskleides. Aš stingu davinių, kada ir kur būvo pradėti ir nudirbti gausūs kun. Paltaroko literatūros darbai; man tėra chronologija jo leidinių būtent, kada jie iš tolimų nuosalių išsiveržė į platų pasaulį, patys emė dirbti pastoracijos darbą — visai Lietuvai. Štai didumas kun. Paltaroko bibliografijos. Smulkmenų, sulęginti, nebuvo daug tojo eilinio kareivio — sva-

Ispanijos valdžia nupirko šį namą, kuris randasi 2701 Sixteenth St., Washington, D. C. ir pastatytas 1922 m. Šis namas buvo pasiūlytas Amerikos valdžiai vice-prezidento namams, bet kongresas atsisakė pirkti. Sako, kad jo pastatymas atšėj o daugiau nē \$500,000.

1910 m. 1. Girtuoklystė — nesveikata, 26 pusl. 2. Girtuoklystė — neturto motina, 16 p. A. Petronio knygnas. 1921 m. visas tris brošiūras išleido bendru vardu: "Trys tiesos apie girtuoklystę," 64 p. Trečioji dalis dar pirmiau buvo antra kartą išspausdinta, tai dabar — ėjo trečiu kartą.

1911 m. Sakyklai Vado-vas. 1 tomas 357 p., 2 t. 384 p., 3 t. 258 p. Viso 138 p. mokslo, kurių dalis dar pirmiau buvo pasirodę "Vado-ve," 4 t. Sv. P. Marijos pamokslų rankraštis žuvęs karo metu. Šitie katekizmiški pamokslai seniai iš-pirkti ir belaukia antros laidos, nes turtingiau ir įdo-miau išdėstyti tikėjimo tie-sos, kaip kad yra išdėstę kun. Paltarokas, vargu bau kam greitai seksis. Be kun. Paltaroko, mes teturime kun. Juozapo Rymeikio "Katechetiškus pamokslus," knyga I, 357 p. 1906, Vilniuje, ir knyga II, 191 p. Til-žėje 1907 m. Kun. A. Vy-tarto (X.) "Pamokslų ant didžiųjų metinių Viešpaties švenčių," Tilžėje 1893 m. 158 p. beveik nebegalima gauti. 1912 m. 1. Šventoji Senojo Istatymo Istorija. 1912 m. 2. Šventoji Naujojo Istatymo Istorija. Gimnazijos. Jų 1 išėjo 1927 m. V. laida, o 2 — IV laida.

1913 m. ir 1914 m. "Draugijoje" ėjo "Socializmas," paskui ir skyriumi pasirodė. 1921 m. A. Petronio knygnas jį padidintą iki 306 p. atspausdino. 1916 m. Tikybos moks-las. 1916 m. Tikybos pirma-mokslis, patvirtintas Lietu-vos vyskupijoms, 32 p. Jo VII laida pataisyta išėjo 1927 m. (100-120 tūkst.), o VI laida 1923 m. "Šventoji Senojo Istaty-mo Istorija." Pradėdamos mokykloms. 1917 m. Šventoji Naujojo Istatymo Istorija. Pradėdamos mokykloms. 1922 m. jį abiejų išėjo VI laida, o 1927 m. VII pataisyta lai-da 78 p.: "Šventoji Senojo ir Naujojo Istatymo Istori-ja." 1918 Katalikų Tikybos Katekizmas, patvirtintas žemaičių vyskupijoms: 1925 m. jo išėjo V laida, 132 p. 1920 m. "Draugijoje" ir skyriumi: Labdarybės tvar-kymas kitur ir Lietuvoje. 1921 m. Visuomeninis ku-nigo veikimas, 96 p., A. Petronio knygnas leidinis. 1922 m. Kan. K. Paltarokas pakviestas Pastoralinės Teologijos dėstyti Lietuvos universitete. Dėstė ir savo paprastu savo paskaitas surašinėjo. Ir emė susida-ryti sisteminiis ir komplek-tinis to mokslo kursas iš naujausių Europos šaltinių. 1925 m. emė rodytis atski-

ros jo dalyv. Tad "Tiesos Kelyje." Vaikų pastoracija. Mokymas vaiko maldos. Vainko mokymas tikėjimo tiesų. Vaiko mokymas įsakymų. Vaiko mokymas nekaltybės, — teisingumo, — mišių klau-syti, — abstinencijos. Vaikų globos įstaigos.

"Liet. Mokykloje." Sek-sualinis jaunoumenės švieti-mas. 1926 m. ten pat tęsinys. Pagaliau, skyriumi 48 p. Ti-kybinis vaikų auklėjimas. Ir skyriumi 16 p. "Tiesos Kelyje."

1) Našlaičių prieglaudos, 2) Našlaičių globa šeimyno-se ir 3) Vaikų draugija. Visiems šitiems raštamams sudaryti sunaudota labai apšiai medžiagos keliomis Europos kalbomis. Autorius labai kuklus. Jis savo "So-cialio klansimo" įžangoje prisipažįsta: "Nedaug ką čia tepirdeju; daugiausia ką kitose knygose radau plačiai parašyta, tai trumpiau ir gal kiek aiškiau tam tikroje tvarkoje išdėčiau." Ir sąžiniškai surašo visus autorius, iš kurių kiek tiek buvęs pasimokęs prieš para-šydamas didžiulį savo veika-lą. Lietuvių šiuo klausimu literatūra greitai visa sunaudota. Kan. Paltarokas sakos lyg kompiliavęs savo raštus iš kitų. Kritika-taičiau teisingai nesutinka jų vadinti vien tik kompi-liacijomis. Juk ir visi kiti

rašytojai, anot to anekdoto, iš leidyrių gerų knygų para-šo penktą nevykusią; skir-tumo tiek, kad kan. Paltarokas iš dešimties ir daugiau dažnokai menkesnių knygų parašo kelioliktą gerą kny-gą. Vadinas, kan. Paltarokas prieš dėstydamas kurį dalyką gyvu ar ypač raštu žodžiu giliai studijuoja jį, ir tai teparodo, ko esti iš ki-tų imokės. Ir šitą tariamąsios kompiliacijos darbą, (prie jos joks kitas mokslo vyras neprisipažintų), pa-dirba tiek vykusiai, jog tos pačios Europos literatūros nielai ir su didele sau nau-da šiuos raštus atgal pasi-savintų. Kan. Paltarokas — gilus eruditas, daug mokosi; o svarbiausia, kad paskui sugeba tuos pačius dalykus "gal kiek aiškiau" išdėstyti, mes pasakysime — daug aiškiau ir nuosekliau, be nereikiamojo balasto. Taip pa-daryti tegali aukštos inteli-gencijos žmogus, pats giliai ir originaliai galvojęs. Tiek šventraščių ir katekizma, tiek socialų ar pastoracijos klau-simą kan. Paltarokas dėsto savotiškai, savo metodu, toli pralenkdamas pirmiau dėčiusius tuos pat dalykus. Net jo katekizmai ne sausos gatavos formulės, be sąryšio tekste, o šv. Istorija ne kuriožiški epizodai, bet tam-priai sumegsti su pirmuti-niuoju tikėjimo šaltiniu — Šventuoju Raštu. Originalė autorius išstisus autentiškus tekstus deda savo katekizmi-nei formulai pagrįsti. Taip tikėjimo ir moralei principai juo labiau rodo dieviškio-ju autoritetu pagrįsti, o ne šiaipjau katecheto formuluo-ti. Socialų klausimą spren-dė ir eksplikavo, žinoma, or-todoksiskai, kaip didieji Eu-ropos katalikai sociologai. O prof. K. Paltaroko pastora-cijos kursas, kai bus pabaig-tas, bus visa to dalyko enci-klopedija, paltarokiškai, iš naujausių šaltinių turimin-gai sudaryta. O pabaigta tikrai bus, nes k. K. Paltarokas pradėjo darbo nepa-lieka ipusėjęs; arba jo visai nesima, arba pasiėmęs nu-dirba iki galo.

Per 17 metų K. Paltaro-ko pastoracijos knygos gau-singai skaičium vardu ir dar gausingiau skaičium egzempliorių plito po Lietuvą, veikė naudingai ir sudarinė-jo jų autoriui labai pastovią opinią. Lietuvių visuomenė, žinoma, katalikiškoji, or-todoksinė, ypač arčiau paži-nę jo asmenį profesijos draugai kunigai, labai ankš-ti emė ispėti kuniga Kazi-mierą būsiant "episcopabili-s." Dar tada, kai ketve-rius metus (1902—1906) pa-sidarbavęs Liepojoje, bėgo, netekęs sveikatos, iš didžio-jo kalbėjimo į antrą eilę pa-rapijėle vikaru, draugai ly-dėjo jį optimistiškai. "Mes-ta pažinęs, tegu dabar ar-čiau pažįsta ganomąjį kai-mą: tai bus jam reikalinga Kun. Paltaroko karjera ne pasibaigęs Surviliškyje." I-paskui, niekas nesipiktinę kad toksai inteligentas, auk-štuoju mokslu miesto kuni-gas, įstisus šešėlius metu (1906—11 pabaigos) vika-tavo pas seną paliegusį ka-mė, kurio vardo tyčiomis neminėme. ("2-dė") naujiną Landsbergi, kai

— Kunigo man reikia, kalbėjo atsipeikėjęs ligonis. — Aš atėjau prašyti parvežti man kunigą. Ligšiol bepročiavau, paniekinęs tikėjimą, su-bedievinau savo šeimyną ir sodžių. Dabar amžinybės akivaizdoj noriu visa atitaisyti. Tu esi bažnytinio komiteto narys. Vaikai man kunigo neduoda. Parvežk man kunigą.

— Gerai, — atsakė nustebes šeimnininkas. Tuoj liepsiu kinkyti ir parvešiu. O tuo tarpu pasistenk užmigti.

— Ne, ne, — atsakė ligonis. Aš noriu, kad man parvežtum kunigą į mano namus. Ten aš piktinau kitus, ten ir papiktinimo atitaisymą noriu pradėti.

Šeimnininkas nuvežė ligonį į jo namus ir paguldęs lovon, išvažiavo kunigo.

Prašan, kunigėli, pas ligonį, — kalbėjo šeimnininkas, sveikindamas kunigą.

Kas taip susirgo?

— Pas Joną Šapą.

— Ne, ką kalbi! Juk jo vaikai neseniai grasi-no mane užmušti.

— Aš pats ir atvažiavau. Užtikrinu, nieko pikto neatsitiks.

— Kunigas, paėmęs švenčiausiąjį, išvažiavo.

Nuvažinota pas Šapą. Žmonių susirinko tie-siog minia, tarytum į atlaisdus. Iš tolimų kaimų žmonės atbėgo pamatyti, kaip garsus bedievis

priims kunigą. Didelė troba ir kiemas pilnas žmonių. Tačiau ligonio vaikų nesimate.

Ligonis atliko išpažintį ir priėmęs paskutinius Sakramentus, tyliai meldėsi. Tik kartais ašara riedėjo per jo veidą. Kunigas atsisveikinęs sėdo į vežimą. Bet staiga ligonis pakvietė jį atgal.

Kunigui įėjus, ligonis atsisėdo ant lovos ir apsisiautė kailiniais. Iš kiemo pro visus langus žiūrėjo žmonės, o troba pilna prisigrūdė. Ligonis pradėjo kalbėti. Jo balsas ramus, bet jaučiamas gilaus susijaudinimo. Pasakoja jis, kaip jis paklydo, kaip Dievą niekino, kaip Jo bažnyčios ir kunigų neapkętė, kaip jis stengė savo sąžinę nuraminti, kaip jis tame laike visad būvo nelaimingas, kaip jis dabar, kada prisiartinio amžinybė, kurion jis netrukus pateks, metęs savo beprotystę, nori atlyginti Dievui už skriaudas ir atitaisyti papiktinimą, — prašė sodžiaus, mesi bedievybę ir grįžti prie Kristaus. — Retai kame pamokslininkas taip kalba, kaip kalbėjo senelis. Žmonės suklaupe verkė. Ne kunigas negalėjo ašarų sulaikyti. Baigus kalbėti, kunigas paspaudė senukui ranką ir išvažiavo.

Numirė Jonas Šapas. Jo pašarvotas kūnas gulėjo troboj, kurioj jis buvo gyvenęs. Nebuvo ten kryžiaus, nei žvakų. Niekas čia nesimeldė. Vaikai atmetė "senus prietarus..." Neleido jie savo tėvą ne kapuose palaidoti: neprasė nei Mišių, nei varpai jo nepalydėjo. Netoli sodžiaus

ant kalno buvo seni kapeliai, kame seniau mario metu buvo laidojama. Ten bedieviai vaikai užkase savo tėvą. O kryžių? Ne vaikai jį statys. Gailestingas kaimynas pastatė medinį kryžių, kurs skelbė, kad Kristus yra mirusiojo viltis. Paklydusi avėlė dabar jau išsiš Gerojo Ganytojo prieglobstyj...

Namuose slinko liūdno skaudžios dienos. Su-bedievyjęs sodžius subruzdė. Tokia jų buvusio vado mirtis padarė neužtrinamo įspūdžio. Senai jau sodžius nerimo. Gyventojai jautė, kaip jų dora nupuolė, kaip pasileidimas, vagystės, kerštas įsigalėjo. Dabar po Šapo mirties ir jiems pasidarė ilgu geresnio gyvenimo. Slapstydamies nuo kito kito emė vaikščioti į bažnyčią ir išpažinties. Kiti, bedievybės karštuoliai, keikėsi ir grumojo padegti kiekvieną, kurs tik eis į bažnyčią, — tačiau ne tai nieko negelbėjo. Netrukus ir patys karštuoliai pradėjo svyruoti.

Sunkiau buvo Šapo vaikams. Du vyresnieji, kurie dar buvo krikštyti, pradėjo vaikščioti į tolesnes bažnyčias, kame jie buvo nežinomi. Bet ką darys kiti trys, kurie nekrikštyti? — Po ilgo krintimosi, jie nukeliavo toli į keltiną parapiją ir ten priėmė krikštą, — nes savo parapiją — gėda. Visa Šapo šeimyna po vargo ir klaidžiojimo sugrįžo prie Kristaus, kurs maloniai priėmė paklydusius sūnus, teikdamas jiems atleidimą. Taip neseniai atsitiko viename Lietuvoje kaimė, kurio vardo tyčiomis neminėme. ("2-dė")

KAS GIRDĖTI LIETUVIŲ KOLONIJOSE

CHICAGO, ILLINOIS

Šio ir to po truputį

Sino tarpu darbai Chicagoje eina nepergeriančiai. Daugiau girdžiama apie atleidimą negu apie primuminimą darbininkų. Kurie pakliūva į nelaimę netekti darbo, tai džiaugiasi, gėve kur darba, kad ir už menką algą.

Visai mažai tėra judėjimo vietinėse LDS kuopose. 20-toj kuopoj vos keli nariai, labiausiai Ant. Bacevičius (nors šis nenuilstas darbuotojas trūkstas ir įvairiose kitose idėjinėse organizacijose), palaiko jo gyvybę. 25-ta kuopa vos gyvuoja. Jos pasisventęs darbuotojas Jonas Dimša jau pradeda pavargti, skundžiasi, kad vienas jau neįgalėsias taip ilgaiu tėti. 29-ta kuopa, kuri buvo pagarsėjusi savo Jurgiu Zaku, Br. Jakaičiu, J. Pabijonu ir eile kitų, dabar niekuom nesigarsina. Jau 38-ta, 60-ta ir kitos kuopos vargiai begyvoja. Iš kur kada gali atsirasti koks stebukladaris, kuris vienas kuopas atgaivintų, kitas išjudintų ir veikimą?

Su LDS Chicago apskrįčių irgi negeriau yra. Nors geras širdis pirmininkas Rap. Andrelinas nuvažiuo savo lešomis į pernykštį seimą, bet jam sugrįžus, raportų nebuvo. Berods, dar ligi šiol sdsirinkimo nelaikyta po priešeiminio.

Chicago atvykus buvusiam "Darbininko" administratoriui, Jonui Červokui, kai kurių buvo manyta, kad štai tuoj bus pasipirpinta surengti jai prakalbų maršrutą LDS reikalais, bet delko tas nedaryta, tai kas žino kas žino. Dabar tas pats ir su buvusiu "D-ko" redaktoriu Pr. Gudū.

Dabar mūsų Chicago katalikai matyt yra nuo laisvamanių užsikrėtę barnių ir savytarpio politikavimo liga. Geriau yra mums čionai kaip atrodo, turėti savo tarpe karčius, skaudžius gincius, jėgas skaldyti, atmetinėti, negu dirbti visiems krikščioniškoje dvasioje, sutartinai, pozityvų darba.

Čionykščiams apsakriems lietuviams pasirodo "insurance" agentystė gan pelningas darbas. Daug lietuvių paėmė agentūras ir gerai uždirba. Net koks darbuotojas, elektros inžinierius Ant. Zvirblis, metė savo profesiją ir ėjo užrašinėti "insurance".

Daug čionai atsiranda norinčių važiuoti į būsimą L. Vyčių seimą, Elizabeth, N. J. Daugelis jų turi ambicijos patekti į Centro valdybos narius. Girdžiama, kad ir automobiliais važiuos. Gal tai bus tik tušti gandai kaip pernai.

Dar negirdėti, kad Pr. Gu-

das turėtų koki ypatingą užsiėmimą.

LDS Chicago apskrįčio pirmininko R. Andreliūno pagarsėjusi forduka buvo kasin kas pavogė.

Cia tai vos dalelė suminėta mūsų chigagiciečių gyvenimo. Objektoriai žiūrintieji patys chigagiciečiai juo nesidžiaugia.

Rankpėlnis

LAWRENCE, MASS.

Velykos

Sv. Pranciškaus bažnyčioje Priskelimo Sv. Mišios įvyko 6 val. ryte, kurias laikė klebonas kun. P. A. Virmauskis, asistavo kun. Strakauskas, o mažos mergaitės barstė gėles. Dalyvavo Altoriaus Draugijos nariai ir N. P. Dr-jos narys. Priskelimo kryžių nešė P. Padvaiskis, Pauliukonis.

Sv. Cecilijos choras po vad. varg. J. Banio sugiedojo gražiai Sv. Mišias.

Iskilmingos Sv. Mišios įvyko 9:30, kurias laikė kun. F. Strakauskas ir pasakė turiningą pamokslą. Laikė šių Sv. mišių klipojo šale altoriaus pasionistas Gabrielius (P. Jeskelevičius).

Gražus būrys priėmė Viešpatį savo širdysna.

Linksmosios

Jaunimas gražiai laiką praleido balandžio 18 d. balniuje, kurį surengė p-lės Puišutė, Šimoniūtė, Juknevičiūtė, A. Strudsenė, Bill Strudson, Ant. Puplauskis, J. Bauba.

"Palangoje"

"Palangos" klebonas kun. P. Strakauskas aplankė diakonas Steponas Kneizys ir kler. Skalandis.

19 d. balandžio N. P. Dr-jos narės po vad. kun. Strakausko dalyvavo "Palangoje" su viršminėtais svečiais.

Vytis Medonis, p-lės Kiburiūtės su savo draugais dalyvavo jaunimo pokily. Taipgi aplankė kun. Strakauską.

Džiaugiamės

Klebonas kun. Virmauskis ir vietos veikėjai džiaugiasi gavę jauną, energingą ir malonų kunigėlį, kuris mūsų tarpe pradėjo darbuotis.

Didžiūna jaunimo pažįsta kun. Strakauską, nes jiems prisimena dienos kada išpuošė Kalėdų Eglaitę viešėdamas pas mus.

T. Mažinkė

WORCESTER, MASS.

Užmušė lietuvi

Šiomis dienomis nežinomi piktadariai užmušė Joną Baubį. Jis vedė palaidą gyvenimą ir turbūt neprigulėjo prie draugijų.

Kol kas dar nesužinota, kas tą darbą papildė.

Rašt.

"TIESOS AIDAI"

Mėnesinis leidinys, TIESOS šviesoje nušviečiantis dienos klausimus.

Prenumerata metams.....\$1.20

Atskira knygelė.....10c.

Adresas: "TIESOS AIDAI"

1624 E. Falls St., Niagara Falls, N. Y.

Šis vaizdas parodo kreviausią vieškelį Amerikoje. Jis dviejų ir pusę mylių ilgy turi 56 užsisukimų. Paveikslas neparodo to, ką gali patirti juo važiuodamas, nes jis eina į kaimą 1,200 pėdų nuo Mary Hill, Wash. iki Goldendale. Kai kas, o ypač moterys bevažiuodamos šiuo vieškeliu gauna taip vadinama jūrių ligą.

WATERBURY, CONN.

Labdarybės Draugijos vieša atskaita ir padėka gerbiameis jos remėjams, draugijoms ir pavieniams asmenims.

Pirm visko turin pasakyt apie stovį šios dr-jos. Draugija užlaiko savo namuose šeimynėlę iš 21 asmenų: 18 vaikučių, senukę Paplauskienę 112 metų; Magdę Ačienę, likus našlė su 3 kūdikiais negalėdama nuo lovos pasikelti liko paimta į prieglaudą. Namo galva arba geriau pasakius vaikelių motina Viktorė Kazlauskaitė dirba prieglaudoje su didžiausiu pasišventimu ir jai priklauso garbė, kad už mažą atlyginimą per 8 metus tarnauja vaikučiams. Lab. Dr-jos susideda iš narių, kurie moka mėnesinę auką po kiek kas gali, iš draugijų, kurios skiria aukas kas mėnuo ir jų atstovai turi pilną balsą. Kas metą renka veikiančią parangimui balių-piknikų ir tt.

Pavasario laike bent 5 poros kolektojų pereina visus lietuvių-gyventojus rinkdami aukas. Taipgi gauna iš miesto valdžios vieną dieną del "Tag Day." Tą dieną draugija suorganizuojama nemažiau 300 žmonių ir paleidžia po gatves, namus, bižnius ir dirbtuves daryti rinkliavas Labdarybės Draugijos Valdyba ir visos komisijos dirba iš pasišventimo, be atlyginimo.

Šių metų valdyba: Dvasios vadai ir kasierius — kun. J. J. Valantiejus, pirm. — J. Aleksandravičius, vice-pirm. — Jurgis Ališauskas, fin. rašt. — Jonas Riktoraitis, nutarimų raštininkas — K. Mačinauskas, kasos gėlėbjai — Jurgis Jaruševičius ir Juozas Lusas.

Komisija namo, vaikučių prižiūrėjimui — Jonas Aleksandravičius, Jurgis Ališauskas, Marijona Vaitkienė, Kastulė Jasaitienė, Kun. J. J. Valantiejus.

Veikiančioji komisija: Jurgis Ališauskas, Jonas Aleksandravičius, Ona Aleksandravičienė, Motiejus Boguža, Vladas Lušas, Kastantas Burba, Jurgis Jaruševičius.

Šių metų kolektojai: Jurgis Ališauskas, Jonas Aleksandravičius, Juozas Paluckas, K. Mačinauskas, Kostantas Burba, Juozas Damašis, Jonas Girzijauskas, Jonas Vaišnora, Stasė Šerpinskienė, Marijona Kašėtienė, Kastulė Jasaitienė, Ona Radzevičienė, Marijona Petraitiene, Julijona Staselitienė, Jieva Urbontaitienė, Petronėlė Burbiene.

Draugijų vardai, kurios šelpia vargšus kūdikius:

Metinė auka

S. L. R. K. A. centras

1925 m. \$85.00

1926 m. 40.00

SLRKA. Conn. apskritys

per Sim. Cibulskį 25.00

Sv. Kazimiero Dr-jos 6994

Sv. Jurgio Dr-jos 76.35

SIOUX CITY, IOWA

Šimet Sv. Velykos buvo gal linksniausias ir gražiausias koks mes turėjome laike dabartinio mūsų klebono kun. J. Česnos. Altoriai ir grabas buvo nepaprastai gražiai gyvomis gėlėmis papuosti. Sv. Cecilijos choras vadovaujant panelei E. leonorai Grakauskaitė gal niekad gražiau nepagiedojė. Mums yra garbė turėti tokį gerą chorą pirmiau išlavintą varg. p. E. Šlapelio. Pagirtina būtų įeiti ir priklausyti prie to choro. Pramokyt giedoti. Girdėti tankiau mūsų lietuviškos kalbos, pamokinių. Nuveiktų parapijai naudingą darbą. Taip greitai neištartėtų. Reikalinga tame dalyke tėvų pagelba ir parama. Didelis skaitliu mergaičių pamokintos paneles Vandos Biržetaitės dalyvavo procesijoje švenčiausio Sakramento. Žmonių susirinko į bažnyčią taip daug kad reikėjo iš svetainės kedžų atnešti žmonėms atsisėsti. Nustebot patys žmonės kad taip daug lietuvių atsirado ir kurių retai buvo matyti. Kad taip būtų kas nedėlia tai reikėtų bažnyčią didinti. Kodėl gi negalėtų taip kas nedėlia būti? Kada parapija buvo organizuota ir bažnyčia statyta visi lietuviai skaitė save katalikais ateidavo į bažnyčią ir ją užlaikė. Mums yra garbė kad mes turime savo bažnyčią ir savo kunigą, kad nereikia mums eiti pas svetintaučius ir juos šelpti. Turėtų būti pas mus daugiau vienybės. Nereikėtų mums pamiršti kad mes lietuviai ir kaip toki reikėtų išvien dirbti ir didinti čionai mūsų tautai paminklą. Buvo laikai kada iš mūsų lenkai ir kiti juokėsi kad mes nieko neturime ir niekaip negalime pasirodyti. Nepasiduokime!

Kolektojai po namus surinko:

Katilius Jonas ir Radzevičienė Ona 80.00
Ališauskas — Jasaitienė 52.42
Lušas — Boguža 96.31
Dapkus — Jaruševičius 117.00
Mačinauskas — Urbontaitienė 103.05
"Tag Day" 2079.74
Ch. K. Kazemėkas, bankierius 50.00
Stasė Šerpinskienė 10.00
Motiejus Krugelis 2.00

Viso įeigų \$4,443.55

Išlaidos 3,250.00

Balansas \$1,134.98

Del vietos laikraščiuose svetintaučių aukos ir šiaip smulkmes pavienių aukas apleidžiame. Gerbiameis draugijoms organizacijoms, kuopoms ir pavieniams asmenims Labdarybės draugija našlaičių vardu taria širdingiausią ačiū. Taipgi tariame ačiū Lietuvių ūkėsų Politiniam Klubui 103 Green St. ir Lietuvių ūkėsų Nepriigulmingam Klubui, 48 Green St. už teikimą svetainių dykai parengimams našlaičių naudai.

Pirmininkas —

Jonas Aleksandravičius

Dv. Vadas ir kasierius —

Kun. J. J. Valantiejus

Rašt. — K. Mačinauskas.

P. S. Širdingai meldžiame ir kitų laikračių patalpinti šį padėkos žodį už ką našlaičiai bus dėkingi.

Tas, kuris daug kalba, retai išpildo prižadėjimus. Kilmus žmogus visomet trokšta, kad jo žodžių nebūtų daugiau kaip darbų. — King Himintis.

Palaikymui puikių plaukų naudok

Ruffles

Atstovų-vių iš 3-ju kuopų kuopų pribuvo apie 25. (Mėl)

na matyti jaunimą skaitlingai suvažiuosius ir rimtai svarstantį organizacijos reikalus.

Iš visų svarstymų galima patėmyti kad jaunimas daugiausia interesoja organizacijos gefove.

Ypatingai daug vėčiai darbuojasi sporto skyriuose. Hartfordo vėčiai šį metą gražiai atsižymėjo Basketball žaidime.

Ir laimėjo apskrįčio čempionatą. Už atsižymėjimą apskritis suteikė Hartfordiečiams "St. dabrines Taurę" arba "Loving Cup".

Hartfordiečiai ir savo kolonijoj gražiai lošia. Kas svarbiausia, kad tik dar vieną sporto ratelį turi perviršinti ir liks Hartford'o miesto čempionai. (Jau jie ir tą padarė. R.) V.

lio Hartford'o vėčiai "Gėrai" sios kloties.

Waterburio Vėčiai taipgi sporte lošia svarbią rolę. New Haven'o vėčiai ir nenori pasilikti paskutiniai. Daug gyvumo i susivaziavimą įneša gerb. muz. A. Aleksis. Jis visa širdžia yra atsidavęs Vyčių organizacijai.

Užbaigus sesijas apskrįčio pirm. J. Kairys pakvietė visus, prie gardžios vakariepės kurią pagamino darbuosios vytes, ir vėčiai. Laikė vakarienės buvo gražių prakalbelių. Kalbėjo P. Jesmontas ir J. Braškis ir muz. A. Aleksis. Visų kalbėtojų kalbos buvo turtingos ir apvairkuotos gražiais linkėjimais. Lai gyvuoja vėčiai!

Pumpurėlis

Baltiko Amerikos Linija

OFICIALĖ LINIJA

Lietuvos Vyčių Organizacija

praneša
KAD DIDŽIAUSIA EKSKURSIJA ŠI META
įvyks.

Laivu "LITUANIA" iš New Yorko Birželio 14

TIESIAI Į KLAIPĖDĄ

TIE, KURIE NORITE VAŽIUOTI LIETUVON
ANKSCIAU, GALĖSITE VAŽIUOTI

Laivu "LITUANIA" Gegužės 3 d.
VIENU LAIVU KLAIPĖDON

Važiuokit šį pavasarį į Lietuvą su Amerikos lietuvių jaunimu. Kur jaunimas, ten gyvumas ir smagumas. Išpildykite širdies troškimus, pamatykit savo tėvynę, brolius, seseris ir gimines.

Ką akimis žmogus pamatyt, tai amžinai neužmiršti

Kainos Stačiai į Klaipėdą:

TREČIA KLIASA \$107.00
TURISTINE TREČIA \$117.00

Kainos į Klaipėdą ir atgal:

TREČIA KLIASA \$181.00
TURISTINE \$196.00

Revenue Tax ir Head Tax Atskirai

Sekanti Laivai Plauks tiesiai į Klaipėdą:

LITUANIA Gegužės 3-čią 1927
ESTONIA Gegužės 24-tą 1927
LITUANIA Birželio 14-tą 1927
LITUANIA Liepos 19-tą 1927

Zinių delei kreipkitės į vietos agentus ar į bendrovę

BALTIC AMERICA LINE

8—10 Bridge Street New York, N. Y.

JEIGU NORI ŽINOTI, kas dedasi Didž. Britanijoje ir kitur; kaip gyvena Britanijoje lietuviai iševiai, koks jų gyvenimas ir kultūrinis plėtojimas, skaityk

"IŠEIVIŲ DRAUGA"

"IŠEIVIŲ DRAUGAS" yra tai vienintelis lietuvių leidžiamas laikraštis Didž. Britanijoje. Išeina kiekvieną šeštadienį. Tarnauja lietuviams iševiams gyvenantiems Didžiojoje Britanijoje.

"IŠEIVIŲ DRAUGAS" talpina įvairias žinias kaip iš lietuvių gyvenimo užsieny, taip ir Lietuvoje.

"IŠEIVIŲ DRAUGAS" talpina įvairias apysakas, feljetonus, įvairius straipsnius, iš svetimų kalbų vertimus, ir šiaip visokius lengvus pasiskaitymus, todėl yra mylimiausias darbo žmonių laikraštis.

Jo Kaina Visur Veik Ta Pati:

Didžiojoje Britanijoje: Metams 12 šilingų, pusei metų 6 šilingai, 3 mėn. 3 šilingai ir 6 penai.

Amerikoje: Metams \$3.00, pusei metų \$1.50, 3 mėn. 90 centų.

Lietuvoje: Metams 24 litai, pusei metų 12 litų, 3 mėn. 7 litai.

Redakcijos sir Administracijos antrašas: "Iševių Draugas," 241 A. Eglintna Str. Glasgow, S. S. Scotland.

IVAIRENYBES

PRASMEGO KALNAS

Amerikoje, šiti valstybeje Glaro upės krante įvyko keistas reiškinys. Viena gražia diena gyventojai išgirdo garsų, požeminį užimą ir pamatė, kad didelis mišnių apaugęs kalnas kokio kilometro ilgio ir apie tiek platumo bėmiant sušlygino su žemės paviršiumi. Tuo pat laiku netoliese iš upės dangio paviršius iškilo apie 100 metrų ilgio sala.

VEIDRODIS SENOVĖJE

Juk veidrodis — tai neatstojamas moters tualetą pagalbina ir nenuostabu, kad jis jau gilioje senovėje buvo vartojamas. Tais laikais jie būdavo metaliniai, daugiausia variniai arba bronziniai. Sidabro veidrodžius vartojo turtingiausios romėnės, kurios Praxitelis išradęs, bet Plinijus tvirtina, reikią abejoti, ar tai jo išradimas, nes sidabro veidrodžius jau prieš tai vartodavo. Plinijaus laikais juos dirbdavo iš vario ir cino mišinio, pamėgdijojant sidabrinis veidrodžius.

Senovės rašytojai kalba apie kaž kokią „auksą veidrodį“. Tas pavadinimas bus kiles, turintis galvoj auksą rėmus ir pagrinimus, o ne patį veidrodį. Taip pat kalbama apie „brangiųjų akmenų“ veidrodį, kurį Neronas vartodavęs iš savo paaukštintos vietos žiūrėti

gladiatorių rungtynes. Čia ir turima galvoj taip pat pagrinimai, o ne pats veidrodys. Senovės romėnai veidrodžius laikė dideliu ištekliu ir puikiais papuošalu. Seneca tvirtina, maites tokių brangių veidrodžių, kurie būvę brangesni už Scipijaus dukters kraitį, kurį jai Senatas davė.

Senovės veidrodžius darydavę net iš vulkaninio stiklo. Sidono stiklo imonėse, kurių jau Plinijaus laikais esą būvę. Net bandyta stiklinio veidrodžio antroj pusej uždėti ploną sidabro lapą, kad gaus aiškesnį šešėlį. Romėnių veidrodžiai būdavo apskriti su rankenomis už kurių darant tualetą, vergės laikydavo juos prieš savo ponias. Tais laikais, net sieninių veidrodžių būvę, o turtingieji aristokratai net senas darydavę iš veidrodžių. Vienas istorikas tvirtina, kad Horacijaus miegamojo kambario sienos vien iš veidrodžių buvusios padarytos, o tai būvę laikoma didžiausia prabanga.

RUSIJOJ RASTI NEŽINOMI KALNAI

Sovietų Rusijos geologinis komitetas Sibire Jakutų gyvenamoji srity surado iki šiol nežinomų kalnų grandinį, kuri tęsiasi 1000 kilometrų. Kalnai vietomis turi 3,300 metrų aukštumo ir 300 kilometrų platumo.

Henry Olin Warren iš Olin, N. C. Amerikos karinių jėgų didvyris Kinijoje. Jis pirmas davė žinią Amerikos jėgoms eiti į Nanking'ą ir paleisti ugnį į priešą.

KAS AUKŠTESNIS UŽ CARĄ?

Kitkart caras, Mikalojus I užvažiavęs pas dvarininką ir paprašęs, kad duose namuose nebūtų nieko už jį aukštesnio, kuris galėtų nepripažinti jo valdžios. „Kas gi Rusijoje galėtų būti aukštesnis už Jūsų Didenybę ir nepripažinti Jūsų valdžios?“ nustebęs, paklausė dvarininkas. „Ugi mažai vaikų,“ atsakė caras.

Rastas laikomas žuvęs Rungenso paveikslas „Sv. Tereza“. Rado jį vienam privačiame rinkiny berlyniškis meno žinovas dr. Liudvikas Burcharde. Radiojo autentiškumą patvirtino taip pat žinomasis Wilhelm Bode. Paveikslas, matyt, tapytas šventosios pripažinimo proga 1614 metais Antverpene ir, reikia manyti, turi portretinio panašumo į Sv. Terezę, taip, jog yra pirmas autentiškas šventosios asmens paveikslas.

ORIGINALUS PAMINKLAS

Garsiajam varpų liejikiui Ulrichui iš Upoldos pastatytas ant jo kapo Weimare, kaip paminklas, tikras žalvario varpas, kokių tas meisteris buvo tūkstančius nuliejęs įvairiausioms pasaulio bažnyčioms.

SKILVY 300 SPILKŲ

Vienoje New Yorko ligoninėje gydytojai, darydami M. Barry operaciją, jo pilve rado apie 300 spilkių, įvairaus didumo.

Ponia Barry papasakojo gydytojams, kad ji buvusi daugelio vaikų prižiūrėtoja ir dažnai būdavusi taip alkana, kad nepaisydama, ką turi lūpose viską prarydavo iš alkio.

BOLŠEVIKŲ „ROJUJE“

Sodžiuje Čerdat Tomsko rajone (Siberijoje) buvo užmuštas milijonierius Jurmagovas. Paaškęs, kad tą biauų darbą atliko „komsomol“ (komunistinės jaunimėnės organizacijos) narys Rarinas, kurį papirko bolševikų valdžios valdybos pirmininkas Baskovas. Mat Jurganovas nebuvo prisirašęs prie komunistų partijos, nors labai sąžiningai ėjo savo pareigas.

Gudai apie netikusį pataisymą turi tokią patarę: Per tvorą landžiojo parseliai, o kaip pataisė, tai ir kiaušė sulindo.

„Katalikas, kuris galėdamas neremia katalikiškos spaudos, neturi teisės vadintis geru Bazarčios vaikui“ katalikiškos spaudos. — Pijus X

„Tauta ginama ne jos ginklu, bet aukštesnias jos gyvybės.“ (Vydninas)

DAILININKO KASBATA

Dailininkui Jokubui Durandui (apie 1700 m.) buvo pavesta atnaujinti vienoje Prancūzijos bažnyčioje paveikslai. Pabaigęs darbą, jis patiekė klebonui sąskaitą sumoje 77 florinų ir 10 šaidų, (florinas (100 šaidų) (3 litai) Klebonui sąskaita pasirodė perdidele ir jis pareikalavo iš dailininko smulkių nurodymų, kurie ir buvo surašyti šitaip:

1. Pataisymas ir nudažymas desimties Dievo isakymų 0,13 fl.
2. Pridėjimas kaspino Piloto kepuraitės — 4,17 florinų.
3. Pridėjimas uodegos šv. Petro gaidžiui — 2,4 fl.
4. Priešimas gero žmogūdžio prie kryžiaus — 1,8 fl.
5. Pridėjimas Angelui Rafaelui naujo sparno ir paauksavimas — 15,9 fl.
6. Numazgojimas Kaipio tarnaitės — 6,13 fl.
7. Saulės paauksavimas ir mėnulio nuvalymas — 8,15 fl.
8. Pataisymas Herodo drabužio skverno, įdėjimas jam dviejų dantų ir jojo plaukų pataisymas — 5 florinai.
9. Užlopijimas Ameno kelnų — 2,5 fl.
10. Padarymas Tobijui naujų batų — 2,6 fl.
11. Išvalymas Balaamo asilo ausies ir jo pakautymas — 4,7 fl.
12. Įdėjimas Sarai auskarų — 3,3 fl.
13. Įdėjimas Dovydo saudyklei akmenuko ir padidinimas Galieto galvos — 4,1 fl.
14. Įdėjimas dantų Samsono asilo žandikauliui — 1,2 fl.
15. Sutaisymas marškinių sušaus palaidūno — 3,4 fl.
16. Pridėjimas Samaritonės šociui ausies — 1,5 fl.

Viso 77,01 florinai.

Ir klaida būna naudinga, kol mes jauni, jei tik mes jos nevelkame iki senatvės.

— Goethe

KARYS

Karys, kam tik rūpi šitas, kas dedasi mūš kariniame, kam rūpi krašto gyvenimas, Vilniaus atvadavimas ir karinomenės su visuomenės susitarimo idėja, privalo užsakyti karinių laikraštį

„KARI“

„Karys“ rašo, ne tik apie įvairius Lietuvos kariuomenės reikalus, bet ir duoda žinių iš Lietuvos ir iš užsienio.

Visiems šviesesniems žmonėms svarbų skaityti „Kari“, nes jis spausdina bendro lavinimo raštų, įvairių naujų mokslo išradimų, karinomenės švietimo komisijos „Kari“ skelbia savo priėjimas apie karinomenės švietimą, kurie įdomu žinoti kiekvienam žmogui švietėjui.

„Karys“ praneša, ką valstybės veikia karo srityje, kaip jos ginkluojasi, kokius naujokaro pabūlus išanda ir ką pasaulis gali laukti ateityje, kokie karai gali kilti.

„Karys“ daug rašo del visuomenės susitarimo su kariuomene, nes tik susitarinė tegalėsime įvykdyti savo amžiną troškimą — Vilniaus Gedimino pilį pakelti Lietuvos vėlavą.

„Karys“ yra daug paveikslų, reginių, apysakų, eilių, įvairių, juokų ir t. t.

„Karys“ deda daug atsiminimų iš Lietuvos kariuomenės kovų ir kūrims, kurie kiekvienam skaitytoji parodys, kiek lietuvių tauta turėjo pakelti vargą ir aukų, kol iškovojė nepriklausomybę.

Kiekvienas sportininkas privalo skaityti „Kari“, nes jis paduoda daug sporto žinių iš Lietuvos ir užsienio.

Kiekvienas jaunuolis, kuriam reikia atlikti karo tarnybą, turi skaityti „Kari“, kad iš anksto susipažintų su karinomenės. Toks jaunuolis patekęs karinomenės į karo jausnis pažįstą jį ir pasirodęs tai garbingai tarnybai.

Kur tik yra susikūrus koks nors jaunimo ratelis, ten būtinai turi būti „Karys“, nes jis be karškos auklėjimo rūpinasi kiekvienam jaunuoliui įdiegti tėvynės meilę.

Metiniai „Kario“ prenumeratoriai dovanai gauna priedą — gražų spalvotą sieninį Kartų Kalendorių. Kalendorius dailininko darbo, papuoštas paveiksais ir surašyti jame žymesniųjų lietuvių ginklo nugalėjimai nuo pat senovės ligi šių dienų.

„Kari“ redaguoja pulk. leit. Burokas.

„Kario“ kaina metams 15 litų, pusmečiui 8 litai, 1 mėn. 1,50 et. Užsieny \$2,50.

Adresas: Kaunas, Nepriklausomybės Aikštė, „Kario“ Redakcija.

REIKALINGAS

VARGONINKAS

Tuojaus atsiskaitę sekantių antašų: KUN. A. BRISKA, 4400 S. Fairfield Ave., Chicago, Ill.

PILNUJŲ BLAIV. CENTRO

VALDYBOS ANTRAŠAI

- Dr. Vad. — Kun. P. Saurusaitis, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois.
Redaktorius — Kun. C. Matulaitis, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois.
I Vice-Pirm. — J. Svirskas, 104 Dorchester Street, Worcester, Mass.
II Vice-Pirm. — O. Adomaitienė, 36 Norton Street, Dorchester, Mass.
Izdininkė — O. Sidabriene, 6 Commonwealth Ave., Worcester, Mass.
Išdo globėjai — Kun. P. V. Strakauskas, 50 W. 6th Street, So. Boston, Mass.
J. Tautulis, 44 Barclay St., Worcester, Mass.
Rašt. — V. J. Blavackas, 104 Dorchester St., Worcester, Mass.

Prašalinkite tuos skausmus. Trinkite gėlenčius sanarius su **DR. RICHTERIO** Inkaro Rušies **PAIN-EXPELLERIU** Vaisbaženis registruotas S. V. Pat. Bure.
Persitinkite, kad Inkaro vaisbaženis būtų ant kiekvieno pakelio. Gafite gauti Pain-Expelleri pas savo vaistininką po 35c ar 70c bonkute, arba iš **F. A. D. RICHTER & CO.** Berry & So. 5th St., Brooklyn, N. Y.

ADVOKATAI

VERACKA IR VIŠINSKAS

LIETUVIAI ADVOKATAI

PRAKTIKUOJĄ DVIEJUOSE OFISUOSE
SOUTH BOSTON MASS.
414 W. Broadway
Tel. S. B. 0948
BROCKTON MASS.
683 No. Main Street
Tel. Brockton 7180

GRABORIAI

Tel. Norwood 1503

E. V. WARABOW

(WRUBLIAUSKAS)

LIETUVIS GRABORIUS

IR BALSAMUOTOJAS

1179 WASHINGTON STREET

Norwood, Mass.

S. BARUSEVICIUS

Lietuviškas Graborius, balsamuotojas, Real Estate ir Public Notaras

258 W. Broadway

South Boston, Mass.

Residencija 888 Dorchester Avenue, Dorchester, Mass.

D. A. ZALETSKAS

Graborius ir Balsamuotojas

983 CAMBRIDGE STREET

CAMBRIDGE, MASS.

P. J. AKUNEVIČIUS

Lietuviškas Graborius

820 E. SIXTH ST. SO. BOSTON

Tel. S. B. 4498

ALBUMAS

Retoj lietuvių šeimynoj nerasi kokio nors albumo. Bet retoj lietuvių šeimynoj terasi Lietuvos Albumą, kuriame yra Lietuvos didžiųjų veikėjų atvaizdai ir jų gyvenimų aprašymai. Kiekvienas laikas save tikru lietuviu, patriotu privalo turėti tą Lietuvos Albumą. Kaina \$3.50.

„DARBININKAS“

386 Broadway, So. Boston, Mass.

DAKTARAI

LIETUVIS DENTISTAS

DR. ST. A. GALVARIŠKIS

(GALINAUSKAS)

414 Broadway, So. Boston

Telephone So. Boston 2300

Ofisas atidarys nuo 10 iki 12 ryto, nuo 1:45 iki 5:20 po pietų ir nuo 7 iki 9 vakare. Šventą dieną pagal susitarimą.

DR. AS J. LANDZIUS

(SEYMOUR)

Lietuvis Gydytojas ir Chirurgas

Gydo aštrias ir kroniškas užsienėjusias ligas vyrų, moterų ir vaikų, pagal vėliausius metodus, kaip tai: ultra-violetiniai spinduliai, kuartas žiburių, termo terapia, ir kitais elektro- medikališkais būdais. Egzaminuotų kraują, šlapimą ir spaudulius savo laboratorijoje. Nutraukia X-Ray paveikslus. Teipgi suteikiu patarimus laisčiai.

Ofiso valandos

nuo 9 ryte iki 9 vakare

381 WEST BROADWAY

South Boston, Mass.

(Antros lubos)

SPECIALISTAS

nuo nerviškių ir chroniškų ligų per virš 25 metus, prityręs

DR. KILLORY

60 Scollay Square, Boston

Olympia Theatre Bldg.

DANTISTAS

DR. A. J. GORMAN

(GUMAUSKAS)

Sekmadienais po pietų

705 Main St., Montello, Mass.

(Kampus Broad Street)

LIETUVIS DANTISTAS

DR. M. V. CASPER

(KASPARAVICIUS)

425 Broadway, So. Boston

Ofiso valandos:

nuo 9 iki 12 ryte ir nuo 1:30 iki 5

ir nuo 6 iki 8 val. vakare. Ofisas

uždarytas subotas vakarais ir nedideliais, taipgi seredomis nuo

12-tos dienos uždarytas

LIETUVIS DANTISTAS

A. L. KAPOČIUS

251 Broadway, So. Boston

(„Kalevio“ name)

Ofiso valandos: nuo 9 iki 12, nuo

1:30 iki 6 ir nuo 6:30 iki 9 vakare.

Seredomis nuo 9 iki 12 val. dienos

Subatomis nuo 9 iki 6 vak. Nedė

domis nuo 9 iki 12 (pagal sutartį)

DAKTARAS EIN, M. D.

(Europieškas Specialistas)

Pirmas burys pirmas asistentas

Dorpatto universiteto klinikoje. Per

11 metų specializavosi geriausioje

veiklos, rusiškos, franci-

ziskose ir amerikoniškose hos-

pitaluose. Giliai studijavo viduri-

tes ligas. Kviečia pas savo pacien-

tus, nepaisant kaip ligi ir kaip ilgai

ligi ligi yra įsijungę. Adresas: 340 Centre St., Jamaica Plain

Mass. Tel. Jamaica 3973-W.

J. J. ZABARAUSKAS

OPTOMETRISTAS

egzaminuoja akis ir pritaiko

akinius

414 Broadway So. Boston

Ofis tik vakarais